

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 405/2013-44

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. januára 2014 v senáte zloženom z predsedu Juraja Horvátha a zo sudcov Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť R. B., zastúpenej advokátkou Mgr. Zlatou Hunčagovou, Advokátska kancelária, Radlinského 1709/28, Dolný Kubín, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Levice v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 105/2006 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo R. B. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Levice v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 105/2006 p o r u š e n é b o l o .

2. R. B. p r i z n á v a finančné zadošťučinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Levice p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Levice je p o v i n n ý uhradiť R. B. trovy konania v sume 413,91 € (slovom štyristotrinásť eur a deväťdesiatjeden centov) na účet jej právnej zástupkyne Mgr. Zlata Hunčagovej, Radlinského 1709/28, Dolný Kubín, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) prijal uznesením č. k. II. ÚS 405/2013-16 zo 4. septembra 2013 na ďalšie konanie sťažnosť R. B. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Levice (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 105/2006.

2. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že «Sťažovateľka sa návrhom zo dňa 04. 04. 2006 ako navrhovateľka domáhala určenia, že nehnuteľnosti zapísané na LV..., druh pozemku orná pôda o výmere 2 864 m², a parc. č..., druh pozemku orná pôda o výmere 1431 m² patria do dedičstva po zomrelej M. K., rod. T. Uvedený žalobný návrh prijal Okresný súd Levice (ďalej ako „porušovateľ“) dňa 23. 06. 2006 a pridelil mu sp. zn. 7C/105/2006.

Prvé pojednávanie vo veci uskutočnil porušovateľ dňa 25. 06. 2008... Následne sa uskutočnili pojednávania dňa 03. 12. 2008 a 11. 03. 2009, pričom tieto sa uskutočnili vždy s veľkým odstupom času cca. 5 a 3,5 mesiaca. Na pojednávaní dňa 11. 03. 2009 porušovateľ vyniesol rozsudok, ktorým žalobu zamietol. V odôvodnení zamietajúceho rozsudku porušovateľ uviedol, že podľa jeho názoru sťažovateľka nepreukázala naliehavý právny záujem v zmysle § 80 písm. c/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko aj keby porušovateľ určil, že predmetné nehnuteľnosti patria

do dedičstva, právne postavenie sťažovateľky by sa nezmenilo; takéto rozhodnutie by nebolo podkladom pre uskutočnenie zmeny zápisu v katastri nehnuteľností.

Rozsudok porušovateľa zo dňa 11. 03. 2009 napadla sťažovateľka včas podaným odvolaním zo dňa 06. 06. 2009...

O odvolaní sťažovateľky rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 14. 01. 2010, a to tak, že rozsudok porušovateľa zrušil a vec vrátil tomuto na ďalšie konanie...

Následne porušovateľ uskutočnil vo veci nové pojednávanie dňa 08. 09. 2010, teda opäť s veľmi veľkým časovým odstupom od vydania zrušovacieho uznesenia odvolacieho súdu, viac ako sedem mesiacov. Dňa 29. 10. 2010 na pojednávaní porušovateľ vyhlásil nový rozsudok vo veci, ktorým žalobu sťažovateľky opätovne zamietol. Ako dôvod zamietnutia žaloby opätovne uviedol nepreukázanie naliehavého právneho záujmu sťažovateľky v zmysle § 80 OSP, pričom však odôvodnenie podľa nášho názoru náležite nerozvil v zmysle vysloveného právneho názoru odvolacieho súdu...

V poradí druhý zamietavý rozsudok porušovateľa zo dňa 29. 10. 2010 bol sťažovateľke doručený dňa 27. 12. 2010, opäť teda až po uplynutí zákonnej 30 dňovej lehoty...

Sťažovateľka sa aj voči druhému rozsudku porušovateľa odvolala... Odvolaniu sťažovateľky Krajský súd v Nitre opätovne vyhovel, keď napadnuté rozhodnutie porušovateľa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie uznesením zo dňa 21. 09. 2011...

Od doručenia uznesenia odvolacieho súdu porušovateľ vytýčil vo veci pojednávanie dňa 29. 02. 2012 (časový odstup cca. 4 mesiace), ktoré však sťažovateľka žiadala odročiť zo zdravotných dôvodov. Ďalšie pojednávania boli vytýčené, aj sa uskutočnili v dňoch 18. 04. 2012 a 11. 07. 2012. Na oboch týchto pojednávaniach sa sťažovateľka zúčastnila a žiadala vo veci meritórne rozhodnúť, avšak bezvýsledne. Sťažovateľka v priebehu takmer celého konania 7C/105/2006 vedeného porušovateľom poukazovala na zbytočnú zdĺhavosť tohto konania a domáhala sa vydania meritórneho rozsudku vo veci. Porušovateľ podľa nášho názoru vytyčuje ďalšie pojednávania vo veci, hoci tieto nie sú už potrebné; skutkový stav považujeme za preukázaný dostatočne, teda tak, že na základe tohto porušovateľ rozsudok vyniesť mohol a môže. Do dnešného dňa tak neurobil. V tomto bode poukazujeme na nedodržanie ustanovenia § 114 ods. 2 OSP, kedy porušovateľ nepripravuje pojednávanie

tak, aby bolo možné rozhodnúť o veci spravidla na jedinom pojednávaní. Poukazujeme tiež na vysoký vek a veľmi zlý zdravotný stav sťažovateľky, kedy ju opakované vytyčovanie pojednávani, ktoré už nie je potrebné nariaďovať, neúmerne vyčerpáva.

Od posledného vytyčeného pojednávania dňa 11. 07. 2012, teda viac ako desať mesiacov porušovateľ žiadne ďalšie pojednávanie neuskutočnil, ani vo veci nerozhodol do dnešného dňa. Od podania žaloby porušovateľovi sťažovateľkou ku dnešnému dňu uplynulo takmer sedem rokov, stále bez právoplatného meritórneho rozhodnutia vo veci».

Podľa sťažovateľky z opísaného skutkového stavu je zrejmé porušenie jej označených práv, pričom v sťažnosti ďalej uvádza:

„Dovoľujeme si osobitne poukázať na veľký počet pojednávani a veľmi dlhé časové úseky uplynuté medzi nariadeniami jednotlivých pojednávani porušovateľom. Od podania žaloby sťažovateľkou do uskutočnenia prvého pojednávania uplynuli viac ako dva roky. Následne boli pojednávania uskutočňované spravidla takisto s veľkými časovými odstupmi, cca. 3-5 mesiacov, pričom len samotný tento fakt pri počte pojednávani v prejednávanej veci (7 vytyčených pojednávani) spôsobuje neúmerne dlhé, niekoľkoročné trvanie súdneho konania. Poukazujeme pri tom na skutočnosť, že v konaní nebolo a nie je potrebné vytyčovanie takého veľkého počtu pojednávani, nakoľko vykonanie relevantných dôkazov sa uskutočnilo hneď na prvých nariadených pojednávaniach, pričom na ďalších pojednávaniach sa vyjadrovali účastníci ku skutočnostiam, ktoré v konaní už raz prednesené boli... Ďalší dôvod spôsobených prieťahov vidíme v opakovanom nedodržiavaní procesných lehôt na doručovanie súdnych rozhodnutí porušovateľom a v jeho zdĺhavej komunikácii s odvolacím súdom. Takisto za dôvod prieťahov v súdnom konaní považujeme vynesenie samotných rozsudkov porušovateľa, ktoré boli už dvakrát zrušené odvolacím súdom, z dôvodu nedostatočného zdôvodnenia rozsudkov, nerešpektovania právneho názoru odvolacieho súdu a opakovaného nesprávneho právneho posúdenia naliehavého právneho záujmu sťažovateľky.

Je zrejmé, že predmetné konanie vedené porušovateľom nie je skutkovo a právne náročné natoľko, že by táto jeho náročnosť odôvodňovala také dlhé trvanie súdneho konania. Navyše si dovoľujeme poukázať na to, že porušovateľ sa pri prvých dvoch vnesených rozsudkoch v podstate nezaoberal skutkovým stavom a jeho právne posúdenie

sa sústredilo výlučne na otázku naliehavého právneho záujmu, ku ktorým záverom odhliadnuc od toho, že sú nesprávne, vôbec nemuselo predchádzať také dlhé konanie.

Je takisto zrejmé, že dlhú dobu trvania súdneho konania nespôsobuje samotná sťažovateľka; sťažovateľka sa s porušovateľom snaží spolupracovať a na vytýčených pojednávaniach sa okrem výnimky (pojednávane zo dňa 29. 02. 2012 bolo odročené na základe zlého zdravotného stavu sťažovateľky a žiadosti o odročenie) riadne zúčastňuje; od začiatku sa domáha čo najrýchlejšieho (a zákonného) rozhodnutia vo veci samej.

Z uvedeného máme za to, že spôsobené prietahy sú zapríčinené samotným porušovateľom. ...

Máme za to, že sťažnosť na postup súdu predsedovi súdu, vzhľadom na dĺžku namietaného konania nepredstavuje taký opravný prostriedok, ktorý by bol v tomto štádiu konania spôsobilý napraviť ujmu, ktorá sťažovateľke prietahmi v konaní vznikla.

V tejto súvislosti poukazujeme na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (rozhodnutia *Komanický vs. Slovenská republika* č. k. 40437/07 zo dňa 12. 06. 2012, *Ištván, Ištvánová vs. Slovenská republika* č. k. 30189/07 zo dňa 12. 06. 2012), podľa ktorých individuálna sťažnosť nepredstavuje efektívny prostriedok nápravy. ...

Súdne konanie nie je do dnešného dňa právoplatne rozhodnuté, t. j. do dnešného dňa nie je odstránená právna neistota sťažovateľky ako osoby domáhajúcej sa rozhodnutia... Na základe uvedeného vzniká sťažovateľke ujma, pričom na odstránenie tejto žiada, aby jej bolo priznané finančné zadosťučinenie vo výške 1500 € (slovom tisíc päťsto eur).“

2.1 Na základe uvedeného sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Základné právo sťažovateľky R. B. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Levice v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/105/2006 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Levice prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/105/2006 konal bez zbytočných prietahov.

3. *Sťažovateľke R. B. priznáva finančné zadostučinenie v celkovej výške 1 500 € (slovom tisíc päťsto eur), ktoré je Okresný súd Levice povinný zaplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.*

4. *Okresný súd Levice je povinný uhradiť sťažovateľke R. B. trovy právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu Mgr. Zlaty Hunčagovej č. ú..., do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.“*

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom JUDr. Ľubošom Bakom, listom sp. zn. Spr 1256/13 zo 14. októbra 2013 a právna zástupkyňa sťažovateľky stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 30. októbra 2013.

3.1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení okrem chronológie úkonov vykonaných v namietanom konaní k veci uviedol:

„... oboznámením sa so spisom možno konštatovať, že skutočne od nápadu veci do uskutočnenia prvého pojednávania uplynuli 2 roky. V tomto období však súd nebol nečinný. Prvostupňový súd rozhodoval o žiadosti navrhovateľky o oslobodenie od súdnych poplatkov za návrh na prikázanie veci z dôvodu vhodnosti (zisťoval majetkové pomery) inému súdu. Rozhodnutie o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov bolo napadnuté odvolaním a spis sa od 28. 08. 2006 do 13. 12. 2006 nachádzal na Krajskom súde v Nitre. Následne bol predložený Najvyššiemu súdu SR na rozhodnutie o prikázanie veci z dôvodu vhodnosti inému súdu. Z dôvodu, že tomuto súdu bol spis predložený predčasne (bez vyjadrenia žalovaných) do opätovného predloženia po odstránení nedostatkov ubehli 2 mesiace. Po zaplatení súdneho poplatku zákonná sudkyňa vytýčila prvý termín pojednávania.

Prvé pojednávanie sa uskutočnilo 25. 06. 2008 a bolo odročené na neurčito za účelom doplnenia dokazovania... Zákonná sudkyňa dňa 03. 11. 2008 vytýčila termín pojednávania na 03. 12. 2008. Toto pojednávanie bolo odročené na 04. 02. 2009 z dôvodu žiadosti odporkyne v 2. rade, ktorá bola hospitalizovaná v nemocnici. Vytýčené pojednávanie bolo zrušené z dôvodu nástupu odporcu v 1. rade na kúpeľnú liečbu... Bol

vytýčený nový termín pojednávania na 11. 03. 2009. Na pojednávaní bol vyhlásený v poradí prvý rozsudok.

Na čl. 113 sa nachádza žiadosť zákonnej sudkyne zo dňa 09. 04. 2009 o predĺženie lehoty na písomné vyhotovenie rozsudku do 07. 05. 2009, ktorá však nie je opatrená súhlasným vyjadrením vtedajšieho predsedu súdu. Zákonná lehota na vyhotovenie písomného rozsudku bola teda prekročená o 25 dní.

Po zrušujúcom rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 14. 01. 2010 bol fyzicky spis na tunajší súd vrátený dňa 28. 01. 2010. Potvrdzujeme, že ďalší termín pojednávania bol vytýčený na 08. 09. 2010. V období od vrátenia spisu z odvolacieho súdu do vytýčenia termínu pojednávania, zákonná sudkyňa doručovala II. stupňové rozhodnutie, odstraňovala závady v doručení zisťovaním pobytu tak navrhovateľky ako i odporkyne v 2. rade. Nakoľko odporkyňa v 2. rade zomrela, bolo potrebné za účelom zistenia okruhu dedičov zabezpečiť z iného súdu dedičský spis. Pojednávanie bolo odročené na 29. 10. 2010 za účelom predvolania zákonných dedičov po odporkyni v 2. rade. Na tomto pojednávaní bol vyhlásený v poradí druhý rozsudok.

Zákonná sudkyňa dňa 26. 11. 2010 požiadala predsedu súdu o predĺženie lehoty na písomné vyhotovenie rozsudku do 17. 12. 2010, pričom jej žiadosti bolo vyhovené.

K tvrdeniu sťažovateľky, že jej bolo druhostupňové uznesenie (v poradí druhé) doručené až dva mesiace od jeho vydania t. j. 28. 11. 2011 uvádzame, že spis bol z Krajského súdu v Nitre fyzicky vrátený na tunajší súd 25. 10. 2011. Zákonná sudkyňa dňa 03. 01. 2012 vytýčila pojednávanie na 29. 02. 2012, teda hneď po tom, čo sa vrátili do spisu doručenky ohľadne doručenia resp. závady v doručení rozhodnutia súdu druhého stupňa...

Pojednávanie vytýčené na 29. 02. 2012 bolo odročené na 18. 04. 2012 na žiadosť navrhovateľky resp. jej splnomocneného zástupcu pre nepriaznivý zdravotný stav. Po vypočutí účastníkov konania bolo pojednávanie odročené za účelom doplnenia dokazovania na 06. 06. 2012. Toto pojednávanie však bolo zrušené z dôvodu hospitalizácie odporcu v 1. rade a bol určený nový termín pojednávania na 11. 07. 2012. Na tomto pojednávaní navrhovateľka trvala na doplnení dokazovania (čl. 299), preto bolo pojednávanie odročené na 28. 09. 2012. Následne však dňa 17. 09. 2012 bolo toto pojednávanie zrušené z dôvodu operácie srdca a následnej rekonvalescencie, kúpeľnej

liečby odporcu v 1. rade. V období od zrušenia pojednávania t. j. 17. 09. 2012 do 03. 06. 2013, kedy zákonná sudkyňa vytyčila pojednávanie na 03. 07. 2013 sa vo veci vykonávali potrebné úkony. Opakovane sa preveroval zdravotný stav odporcu v 1. rade cestou jeho ošetrojúceho lekára, odstraňovali sa závady v doručení.

Ako vyplýva zo spisu... v jednom prípade skutočne zákonná sudkyňa nedodrжала zákonnú lehotu na vyhotovenie rozsudku, avšak v ďalšom prípade túto mala riadne predĺženú predsedom súdu.

Máme za to, že zákonná sudkyňa sa riadila právnym názorom súdu druhého stupňa, ktorý bol vyslovený tak v poradí prvom ako i druhom zrušujúcim rozhodnutím.

Sťažovateľka svojim správaním nezapríčinila prietahy v konaní (na jej žiadosť bolo pojednávanie odročené len v jednom prípade).

Dĺžku konania ovplyvnila skutočnosť, že jeden z účastníkov konania zomrel, následne sa zvýšil počet odporcov, pričom vytyčené pojednávania boli zrušované aj z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu niektorého z odporcov.

Dá sa konštatovať, že v dvoch prípadoch (v r. 2007 Najvyššiemu súdu SR) a v r. 2011, po vydaní v poradí druhého rozsudku a následnom odvolaní (Krajskému súdu v Nitre) bol týmto súdom spis predložený predčasne, čo spôsobilo v r. 2007 predĺženie konania o dva a v r. 2011 o štyri mesiace. V druhom prípade pochybila kancelária. Odporcovi v 2. rade opakovane zásielku doručovala na nesprávnu adresu, následne doručienka nebola pripojená k rozhodnutiu, ktorého sa doručenie týka, z ktorého dôvodu bola doručienka nadbytočne reklamovaná z poštového úradu.

Odo dňa podania ústavnej sťažnosti sťažovateľky t. j. 12. 06. 2013 došlo k zmene v predmetnej veci v tom, že dňa 03. 07. 2013 bol vyhlásený rozsudok a v súčasnosti do 18. 10. 2013 plynie lehota na podanie opravného prostriedku.

Okresný súd Levice Vám zároveň oznamuje, že netrvá na ústnom pojednávaní pred ústavným súdom a súhlasí s tým, aby sa od ústneho pojednávania upustilo.“

3.2 Právna zástupkyňa sťažovateľky vo svojom stanovisku k uvedenému vyjadreniu predsedu okresného súdu uviedla:

„Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla, že prvé pojednávanie vo veci súd uskutočnil až za viac ako dva roky po podaní žalobného návrhu. Máme za to, že ani z chronológie uvádzanej porušovateľom nevyplývajú skutočnosti, ktoré by takéto dlhé

obdobie odôvodňovali - poukazujeme najmä na obdobie cca. 10 mesiacov, kým porušovateľ predložil spis Najvyššiemu súdu SR na rozhodnutie o prikázaní veci inému súdu z dôvodu vhodnosti, za ktoré porušovateľ podľa nášho názoru zbytočne zdlhavo vyhodnocoval na strane sťažovateľky podmienky pre jej oslobodenie od súdneho poplatku, kedy navyše porušovateľ predložil spis Najvyššiemu súdu SR predčasne, nakoľko spis predložil bez vyjadrenia odporcov. Po tom, ako Najvyšší súd SR nevyhovel návrhu na prikázanie veci, porušovateľ opäť niekoľko mesiacov vyhodnocoval podmienky pre oslobodenie sťažovateľky od súdneho poplatku, pričom od právoplatnosti uznesenia od čiastočného oslobodenia od súdneho poplatku a zaplatenia súdneho poplatku sťažovateľkou porušovateľ vytyčil pojednávanie až s viac ako 4-mesačným odstupom (25. 06. 2008), čo opäť považujeme za zbytočne zdlhavé, prihliadajúc už vtedy na značne dlhú dobu uplynutú od podania žalobného návrhu sťažovateľkou.

Ďalšie prieťahy vidíme v tom, že už prvé pojednávanie bolo odročené na neurčito a že zákonná sudkyňa až takmer so 4- mesačným odstupom žiadala pripojiť spis D 1215/78 po neb. M. K... ako i správu od Správy katastra Levice, čím sa podľa nášho názoru stalo, že druhé pojednávanie vo veci bolo vytyčené opäť s neodôvodnenými prieťahmi až na deň 03. 12. 2008 (cca. 5 mesiacov od prvého pojednávania). Na pojednávaní dňa 11. 03. 2009 porušovateľ vyhlásil rozsudok vo veci, pričom pri jeho doručení vyvstali problémy s doručovaním u odporcu v I./ rade a následne pri doručovaní rozhodnutia krajského súdu o odvolaní sťažovateľky vyšlo najavo, že odporkyňa v II./ rade zomrela dňa 12. 06. 2009 (teda ešte predtým, ako jej bolo doručené odvolanie navrhovateľky na vyjadrenie prostredníctvom splnomocneného zástupcu (08. 07. 2009) a dokonca ešte predtým, ako sa k odvolaniu odporkyne vyjadrila prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu dňa 23. 07. 2009). Podotýkame, že porušovateľ mal už dňa 25. 02. 2010 vedomosť o tom, že odporkyňa v II./ rade zomrela, pričom však pokyn zákonnej sudkyne pre vyžiadanie dedičského spisu bol uskutočnený až dňa 20. 04. 2010 (odstup dva mesiace) a následne pojednávanie bolo vytyčené až viac ako štyri mesiace po tom, ako bolo porušovateľovi doručené právoplatné rozhodnutie o dedičstve po odporkyni v II./ rade.

Z chronológie predloženej porušovateľom ďalej vyplýva, že následne vyvstali opäť problémy pri doručovaní rozsudku (druhého v poradí), kedy sa po pochybení porušovateľa podarilo doručiť tento rozsudok všetkým účastníkom až po cca. piatich mesiacoch, pričom

vyskytlo sa viacero závad v doručovaní rozsudku účastníkom, na základe čoho porušovateľ predložil spis krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní opäť predčasne.

Následne poukazujeme na opätovné problémy v doručovaní zásielok účastníkom konania, ktoré spôsobili znovu ďalšie prieťahy v konaní, napriek tomu, že porušovateľ mal možnosť aplikovať niektorú zo zákonných fikcií doručovania. V tejto súvislosti si dovoľujeme poukázať na zrejmu neorganizovanosť doručovania zásielok porušovateľom ako aj neorganizovanosť vo vykazovaní doručovania, ktorá vyplýva o. i. aj z vyjadrenia porušovateľa (... poznámka porušovateľa pri dátume 20. 06. 2012, že zásielka nebola doručená, ani opätovne expedovaná, ani predložená zákonnej sudkyňi, pričom však v zápisnici je uvedené, že doručenie vykázané je), čo považujeme za absolútne neprípustné a čo zároveň považujeme za jeden z dôvodov vzniku prieťahov v konaní.

Nasleduje podľa nášho názoru nadbytočné dopĺňanie dokazovania, opätovné problémy s doručovaním zásielok účastníkom konania a opätovné prieťahy v konaní.

Záverom si ako zhrnutie dovoľujeme uviesť, že trváme na skutočnostiach, ktoré sme v konaní pred Ústavným súdom SR II. ÚS 405/2013 uvádzali v podaní zo dňa 06. 06. 2013, t.j. konanie vedené porušovateľom nie je skutkovo a právne zložité, a teda jeho náročnosť také dlhé trvanie konania neodôvodňuje. Porušovateľ vykonáva neefektívne úkony súdu, medzi ktorými (najmä medzi nariadenými pojednávaniami) navyše ubieha vždy neúmerne dlhé časové obdobie. Poukazujeme na viacero pochybení porušovateľa pri doručovaní zásielok a pri predčasnom predkladaní súdneho spisu na rozhodnutie inému súdu, a napríklad aj na opakovanú žiadosť zákonnej sudkyne o predĺženie lehoty na písomné vyhotovenie rozsudku (pri všetkých troch vyhlásených rozsudkoch) a prekračovanie zákonnej lehoty na vyhotovenie a doručenie rozsudkov, ďalej na nerešpektovanie právneho názoru druhostupňového súdu porušovateľom, kedy vydával porušovateľ vo veci opakovane nesprávny rozsudok, pričom všetky tieto namietané postupy porušovateľa spôsobili neodôvodnené niekoľkoročné trvanie súdneho konania. Posledný rozsudok v konaní bol vyhlásený na pojednávaní dňa 03. 07. 2013, pričom lehota na podanie opravného prostriedku plynula až do 18. 10. 2013.

Dovoľujeme si Ústavnému súdu SR oznámiť, že súhlasíme s tým, aby upustil od ústneho pojednávania, nakoľko máme za to, že na tomto by nebolo možné očakávať ďalšie objasnenie veci. “

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti, jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného pod sp. zn. 7 C 105/2006:

Dňa 23. júna 2006 sťažovateľka podala žalobu o určenie, že nehnuteľnosti zapísané na Správe katastra..., na liste vlastníctva č... (ďalej len „sporné nehnuteľnosti“) patria do dedičstva po nebohej M. K. Sťažovateľka spolu so žalobou doručila aj návrh na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti a návrh na oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 17. júla 2006 okresný súd uznesením zamietol návrh sťažovateľky na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov za prikázanie veci inému súdu.

Dňa 16. augusta 2006 sťažovateľka podala odvolanie proti uzneseniu okresného súdu zo 17. júla 2006.

Dňa 28. augusta 2006 okresný súd predložil spis Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľky.

Dňa 30. októbra 2006 krajský súd uznesením sp. zn. 6 Co 236/2006 potvrdil uznesenie okresného súdu zo 17. júla 2006.

Dňa 13. decembra 2006 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 23. januára 2007 okresný súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku za návrh na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti v lehote 10 dní.

Dňa 14. marca 2007 sťažovateľka zaplatila súdny poplatok za návrh na prikázanie veci.

Dňa 20. marca 2007 okresný súd požiadal Sociálnu poisťovňu, pobočku Dolný Kubín (ďalej len „Sociálna poisťovňa“), o oznámenie výšky dôchodku sťažovateľky.

Dňa 28. marca 2007 Sociálna poisťovňa oznámila výšku dôchodku sťažovateľky.

Dňa 16. mája 2007 okresný súd predložil spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie o návrhu na prikázanie veci inému súdu.

Dňa 23. mája 2007 najvyšší súd vrátil spis okresnému súdu ako predčasne predložený, pretože k návrhu na prikázanie veci sa dosiaľ nevyjadrili žalovaní.

Dňa 5. júna 2007 okresný súd vyzval žalovaných, aby sa vyjadrili k návrhu na prikázanie veci.

Dňa 12. júna 2007 B. K. (ďalej len „žalovaný“ alebo „žalovaný v 1. rade“) doručil vyjadrenie k návrhu na prikázanie veci.

Dňa 29. júna 2007 okresný súd urgoval vyjadrenie A. R. (ďalej len „žalovaná“) k návrhu na prikázanie veci.

Dňa 10. júla 2007 žalovaná sa vyjadrila k návrhu na prikázanie veci.

Dňa 16. júla 2007 okresný súd opätovne predložil spis najvyššiemu súdu na rozhodnutie o prikázaní veci inému súdu.

Dňa 23. júla 2007 najvyšší súd uznesením sp. zn. 3 Ndc 91/2007 nevyhovel návrhu na prikázanie veci.

Dňa 2. augusta 2007 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 3. decembra 2007 okresný súd požiadal Sociálnu poisťovňu o oznámenie, či sťažovateľka je nemocensky poistená, resp. či poberá dôchodok.

Dňa 10. decembra 2007 Sociálna poisťovňa oznámila, že sťažovateľka poberá starobný dôchodok v sume 7 577 Sk.

Dňa 11. januára 2008 okresný súd uznesením priznal sťažovateľke oslobodenie od súdneho poplatku v rozsahu 50 % za konanie o určovacej žalobe.

Dňa 8. februára 2008 okresný súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu.

Dňa 22. februára 2008 sťažovateľka zaplatila súdny poplatok.

Dňa 5. mája 2008 okresný súd nariadil pojednávanie na 25. jún 2008. Zároveň pripojil spisy okresného súdu sp. zn. D 3162/93 a sp. zn. D 499/02.

Dňa 22. mája 2008 žalovaní doručili vyjadrenia k žalobe.

Dňa 25. júna 2008 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo po vypočutí účastníkov konania bolo odročené na neurčito z dôvodu predloženia navrhnutých dôkazov účastníkmi a pripojenia spisu okresného súdu sp. zn. D 500/02.

Dňa 18. júla 2008 žalovaný doručil vyjadrenie k žalobe spolu s listinnými dôkazmi.

Dňa 25. júla 2008 sťažovateľka doručila vyjadrenie spolu s návrhmi na vykonanie listinných dôkazov.

Dňa 29. septembra 2008 okresný súd požiadal Správu katastra... o identifikáciu sporných parciel a ďalší spisový materiál týkajúci sa sporných nehnuteľností.

Dňa 28. októbra 2008 Správa katastra... doručila požadovaný spisový materiál.

Dňa 3. novembra 2008 okresný súd nariadil pojednávanie na 3. december 2008.

Dňa 3. decembra 2008 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré po vypočutí účastníkov bolo odročené na 4. február 2009 pre účel doplnenia dokazovania.

Dňa 12. decembra 2008 žalovaný doručil zmluvu o dočasnom užívaní pozemkov uzatvorenú s „*PD Tekov Starý Tekov*“.

Dňa 21. januára 2009 okresný súd odročil nariadené pojednávanie na 11. marec 2009 z dôvodu žiadosti žalovaného.

Dňa 9. marca 2009 sťažovateľka doručila vyjadrenie k predmetu sporu.

Dňa 11. marca 2009 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom okresný súd rozsudkom rozhodol o zamietnutí žaloby.

Dňa 9. apríla 2009 zákonná sudkyňa požiadala o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozsudku do 7. mája 2009.

Dňa 9. júna 2009 sťažovateľka podala odvolanie proti rozsudku okresného súdu.

Dňa 8. júla 2009 okresný súd vyzval žalovaných na vyjadrenie sa k odvolaniu, zároveň vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie.

Dňa 20. júla 2009 sa žalovaný vyjadril k odvolaniu sťažovateľky.

Dňa 23. júla 2009 sa žalovaná vyjadrila k odvolaniu.

Dňa 29. júla 2009 okresný súd predložil spis krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní. Sťažovateľka zároveň zaplatila súdny poplatok za odvolanie.

Dňa 14. januára 2010 krajský súd uznesením sp. zn. 8 Co 202/2009 zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 28. januára 2010 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 16. februára 2010 okresný súd požiadal register obyvateľov Slovenskej republiky (ďalej len „register obyvateľov“) o zistenie pobytu sťažovateľky a žalovanej.

Dňa 25. februára 2010 register obyvateľov oznámil pobyt sťažovateľky, zároveň oznámil, že žalovaná 12. júna 2009 zomrela.

Dňa 21. apríla 2010 okresný súd požiadal Okresný súd Banská Bystrica o zaslanie právoplatného rozhodnutia o dedičstve po poručiťke – žalovanej.

Dňa 30. apríla 2010 Okresný súd Banská Bystrica doručil právoplatné osvedčenie o dedičstve po poručiťke.

Dňa 12. júna 2010 okresný súd nariadil pojednávanie na 8. september 2010.

Dňa 8. septembra 2010 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené z dôvodu neprítomnosti účastníkov konania – právnych nástupcov žalovanej.

Dňa 27. septembra 2010 okresný súd nariadil pojednávanie na 29. október 2010.

Dňa 29. októbra 2010 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom opätovne okresný súd rozsudkom rozhodol o zamietnutí žaloby.

Dňa 26. novembra 2010 zákonná sudkyňa požiadala predsedu okresného súdu o predĺženie lehoty na vypracovanie rozsudku do 17. decembra 2010.

Dňa 14. januára 2011 sťažovateľka sa odvolala proti rozsudku okresného súdu.

Dňa 26. januára 2011 okresný súd vyzval žalovaného a právnych nástupcov žalovanej, aby sa vyjadrili k odvolaniu.

Dňa 8. februára 2011 žalovaný doručil vyjadrenie k odvolaniu.

Dňa 14. februára 2011 právni nástupcovia žalovanej sa vyjadrili k odvolaniu.

Dňa 21. februára 2011 okresný súd predložil spis krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní.

Dňa 31. marca 2011 krajský súd vrátil spis okresnému súdu bez rozhodnutia o odvolaní z dôvodu nedostatkov v doručovaní rozsudku žalovaným.

Dňa 26. apríla 2011 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 1. augusta 2011 okresný súd reklamoval nevrátenie doručenky zásielky adresovanej J. R. (ďalej len „žalovaný v 2. rade“).

Dňa 15. augusta 2011 Pošta Levice doručila výsledok reklamačného konania s tým, že zásielka adresovaná menovanému bola doručená 6. mája 2011.

Dňa 26. augusta 2011 bol spis opätovne predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní.

Dňa 21. septembra 2011 krajský súd uznesením sp. zn. 8 Co 229/2011 napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 25. októbra 2011 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 3. januára 2012 okresný súd nariadil pojednávanie na 29. február 2012.

Dňa 28. februára 2012 sťažovateľka a jej splnomocnený zástupca ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní a žiadali ho odročiť z dôvodu choroby.

Dňa 29. februára 2012 okresný súd odročil pojednávanie z dôvodu neprítomnosti účastníkov na 18. apríl 2012.

Dňa 18. apríla 2012 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré po vypočutí právnych nástupcov žalovanej bolo odročené na 6. jún 2012 pre účel doplnenia dokazovania. Okresný súd zároveň vyžiadal zo Správy katastra... list vlastníctva na sporné nehnuteľnosti.

Dňa 23. apríla 2012 žalovaný v 1. rade doručil vyjadrenie k predmetu sporu.

Dňa 2. mája 2012 okresný súd požiadal obvodné oddelenie Policajného zboru o doručenie predvolania žalovanému v 2. rade do vlastných rúk. Zároveň požiadal register obyvateľov o oznámenie pobytu žalovaného v 2. rade.

Dňa 14. mája 2012 register obyvateľov doručil informáciu o pobyte žalovaného v 2. rade.

Dňa 17. mája 2012 žalovaný v 1. rade požiadal o odročenie nariadeného pojednávania z dôvodu hospitalizácie.

Dňa 18. mája 2012 Správa katastra... doručila požadovaný list vlastníctva.

Dňa 25. mája 2012 okresný súd odročil nariadené pojednávanie na 11. júl 2012.

Dňa 11. júla 2012 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 28. september 2012 pre účel vykonania dôkazov navrhnutých sťažovateľkou. Okresný súd zároveň požiadal notárku JUDr. Alsterovú o doručenie spisového materiálu sp. zn. N 160/00, Nz 158/00 a Obecný úrad vo Veľkých Kozmálovciach a „PD Starý Tekov“ o oznámenie skutočností dôležitých pre konanie.

Dňa 17. júla 2012 Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Levice oznámilo, že sa na adrese prechodného pobytu nepodarilo doručiť zásielku žalovanému v 2. rade.

Dňa 23. júla 2012 notárka JUDr. Alsterová doručila požadovaný spisový materiál.

Dňa 25. júla 2012 Roľnícke družstvo Starý Tekov oznámilo požadované informácie o vlastníkovi spornej nehnuteľnosti.

Dňa 31. júla 2012 obec Veľké Kozmálovce oznámila súdom požadované informácie.

Dňa 14. septembra 2012 žalovaný v 1. rade požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu rekonvalescencie po ťažkej operácii srdca.

Dňa 17. septembra 2012 okresný súd odročil nariadené pojednávanie na neurčito z dôvodu žiadosti žalovaného v 1. rade, ako aj z dôvodu na strane zákonného sudcu. Zároveň vyzval žalovaného v 1. rade, aby predložil potvrdenie o hospitalizácii a lekárske potvrdenie o jeho zdravotnom stave.

Dňa 1. októbra 2012 žalovaný v 1. rade doručil prepúšťaciu správu a lekársku správu, podľa ktorej jeho zdravotný stav mu neumožňuje účasť na súdnom pojednávaní.

Dňa 21. novembra 2012 okresný súd požiadal ošetrojúceho lekára žalovaného v 1. rade o oznámenie, či jeho zdravotný stav mu umožňuje účasť na pojednávaní.

Dňa 3. decembra 2012 ošetrojúci lekár oznámil, že zdravotný stav žalovaného v 1. rade mu neumožňuje účasť na súdnom pojednávaní.

V dňoch 28. januára 2013 a 25. apríla 2013 okresný súd opakovane preveroval zdravotný stav žalovaného v 1. rade prostredníctvom jeho ošetrojúceho lekára.

Dňa 22. mája 2013 ošetrojúci lekár žalovaného v 1. rade oznámil, že jeho zdravotný stav mu umožňuje účasť na súdnom pojednávaní.

Dňa 3. júna 2013 okresný súd nariadil pojednávanie na 3. júl 2013.

Dňa 3. júla 2013 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom okresný súd rozsudkom rozhodol, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva po nebohej M. K.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 105/2006 dochádzalo k porušovaniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne

úkony bez ohľadu na ich počet a právoplatne nerozhodli (m. m. I. ÚS 24/03, IV. ÚS 232/03). Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, posúdením namietaného konania podľa prvého kritéria ústavný súd dospel k záveru, že preskúmané konanie nie je po právnej ani skutkovej stránke zložitú – jeho predmetom je nárok na určenie, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva, teda ide o vec patriacu do štandardnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov. Vec nemožno považovať za skutkovo zložitú ani z dôvodu (na ktorý poukázal predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení), že jeden z účastníkov konania v jeho priebehu zomrel a do konania vstúpili jeho právni nástupcovia. Dĺžka namietaného konania nebola teda závislá od zložitosti veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmanom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným priet'ahom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v napadnutom konaní a predovšetkým poukazuje na jeho neefektívnu činnosť, ale aj nečinnosť.

Poukazujúc na chronologický prehľad doterajšieho priebehu konania, ústavný súd konštatuje, že v postupe okresného súdu sa vyskytli obdobia krátkodobej nečinnosti, a to od 2. augusta 2007 do 3. decembra 2007 (4 mesiace), od 30. apríla 2010 do 8. septembra 2010 (4 mesiace) a od 25. októbra 2011 do 29. februára 2012 (4 mesiace). Uvedená nečinnosť v trvaní 1 roka nie je ospravedlniteľná, pretože okresný súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzala, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). Uvedené obdobia nečinnosti okresného súdu bez akýchkoľvek zákonných dôvodov treba považovať za zbytočné prietahy v konaní, ktoré sú z ústavnoprávneho aspektu netolerovateľné.

Okresnému súdu možno vytknúť aj neefektívny postup spočívajúci v tom, že jeho dva meritórne rozhodnutia boli v odvolacom konaní zrušené, v jednom prípade z dôvodu nepreskúmateľnosti rozsudku okresného súdu pre nedostatok dôvodov. O nesústreďenom procesnom postupe okresného súdu svedčí skutočnosť, že v dvoch prípadoch musel byť spis vrátený bez rozhodnutia z dôvodu jeho predčasného predloženia. V prvom prípade okresný súd predložil spis najvyššiemu súdu na rozhodnutie o prikázaní veci bez vyjadrenia žalovaných, v dôsledku čoho musel byť spis vrátený okresnému súdu. Obdobne postupoval aj odvolací súd, keď vrátil okresnému súdu spis ním predložený na rozhodnutie o odvolaní z dôvodu zistených nedostatkov v doručovaní rozsudku okresného súdu. Na nesústreďený postup okresného súdu pri doručovaní zásielok účastníkom konania poukázala vo svojom stanovisku aj právna zástupkyňa sťažovateľky a pochybenia v tomto smere priznal aj samotný okresný súd.

Vzhľadom na uvedenú nečinnosť, ako aj neefektívnu činnosť okresného súdu ústavný súd konštatuje, že v napadnutom konaní došlo k prietahom, ktoré neboli spôsobené zložitou vecou, či len v dôsledku správania účastníkov konania, ale najmä v dôsledku postupu súdu. Treba však akceptovať aj obranu okresného súdu, že „*vytýčené pojednávania boli zrušované aj z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu niektorého z odporcov*“, čo malo tiež dopad na celkovú dĺžku namietaného konania.

Navyše ústavný súd dodáva, že trvanie posudzovaného konania je už samo osebe celkom jednoznačne neprimerané, čo nebolo možné nezohľadniť.

Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie veci, a teda vykonanie spravodlivosti bez zbytočných prieťahov. I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania (pozri napr. I. ÚS 119/03).

Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. Vzhľadom na to, že 3. júla 2013 bola predmetná vec na okresnom súde rozsudkom meritórne rozhodnutá, pričom meritórny výrok rozsudku okresného súdu nadobudol právoplatnosť 18. októbra 2013, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka žiadala priznať finančné zadosťučinenie v sume 1 500 € z dôvodu, že „*Súdne konanie nie je do dnešného dňa právoplatne rozhodnuté, t. j. do dnešného dňa nie je odstránená právna neistota sťažovateľky ako osoby domáhajúcej sa rozhodnutia... Na základe uvedeného vzniká sťažovateľke ujma, pričom na odstránenie tejto žiada, aby jej bolo priznané finančné zadosťučinenie*“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťúčením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťúčinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti a s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky, najmä vzhľadom na celkovú dĺžku namietaného konania, považuje za primerané v ňou požadovanej výške, t. j. v sume 1 500 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťúčinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd o návrhu na priznanie primeraného finančného zadosťúčinenia rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 2 výroku tohto rozhodnutia.

6. Ústavný súd podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v súvislosti s jej právnym zastupovaním v konaní pred ústavným súdom advokátkou Mgr. Zlatou Hunčagovou, ktoré si uplatnila v sume 413,91 €.

Úhradu priznal za tri úkony právnej služby vykonané v roku 2013 (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti a vyjadrenie z 30. októbra 2013) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 14 ods. 1 písm. a) a b) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to každý úkon po 130,16 €, t. j. spolu 390,48 €, čo spolu s režijným paušálom 3 x 7,81 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje sumu 413,91 €. Úhrada trov konania bola priznaná v celkovej sume 413,91 €.

Trovy konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku) podľa bodu 3 výroku rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. januára 2014